

Beste Gastronauten,

Het is weer fantastisch roeiweer, ik mag jullie weer lekker maken.
Wind goed, temperatuur goed, alles goed.

Ik weet niet of jullie het hebben meegekregen, maar bij het Watersportverbond en de Roeibond is er een stevige discussie over het nu geoorloofd zijn van "meermansroeien". Het resultaat was: het mag nog niet maar er wordt vanuit de wedstrijdsport grote druk uitgeoefend.

Ik stond pas voor het rek met onze 18 fraai geschilderde riemen, nog geheel gaaf van de werkeloosheid. Ik mijmerde even weg. We hebben het wel over de GIG, maar de riemen zijn het belangrijkste, die houden

we vast. In coronatijd hebben we geleerd dat huidcontact en zelfs knuffelen heel belangrijk is voor de mens, zo ook huiscontact met de riemen. Dus als je het niet meer uithoudt, pak gewoon een riem. Ik mijmerde verder, de Grieken hadden "triremen" oorlogsschepen van 30 meter lang en 3 lagen riemen.

De riemen van de drie lagen waren even lang, alleen de voorste waren iets korter, Aristoteles zei al, net als de pink aan de hand. Even voor onze coach; er werd ongelooflijk veel van de roeiers gevraagd. Ga maar eens halen en strijken met dat spulletje en dat ook nog gelijk!

Tja mijmerde ik verder, die Grieken dat is lang geleden.

Maar wisten jullie dat de Spanjaarden in 1604 Sluis in Zeeuws Vlaanderen hebben ingenomen met 4 galeien.

Ze ramden de vijand (dat waren wij dus) niet, nee ze voeren over onze riemen. Onze schepen lagen als een lamme eend stil. Dit staat natuurlijk niet in de geschiedenisboeken, voor ons was Breda veel glorieuzer.

Al door mijmerend deed het mij heel veel pijn, al die riemen stuk, wie repareert dat weer?

Gelukkig ging het later niet meer over vechten.

Hiernaast de "sloop" van Koning Willem I.

Hier, 200 jaar geleden, werden eindelijk de riemen met veel respect behandeld. De sloop ligt in het Scheepvaartmuseum in Amsterdam.

De riemen zien er echt onberispelijk uit.

Na deze mijmeringen pakte ik in vervoering een van onze riemen uit het rek en gaf hem een knuffel. Net toen ik hem weer met veel respect in het rek terug wilde leggen, kwam er een Vrijbouter-lid om de hoek. Hij keek heel verbaasd. Mijn droom was abrupt ten einde. Eigenlijk wel gênant hoor, maar ja ik had wel mijn momentje.

Ik wens jullie toch een fijne zondag.

Henk van de Hoef